

der under Postvæsenet stillet Forslag fra 15 Medlemmers Side om Oprettelse af en Diligence imellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing. Der maa jeg i det Hele sige, at jeg sympatiserer med dette Forslag, og jeg kunde ønske, at det havde mødt en mere velvillig Stemning dels fra Ministerens Side og dels fra den ærede Formand for Udvalget. (Berg); thi da vilde de Anskuelse og Ønsker, som med Rette næres, kunde have fremtraadt i en fyldigere og bedre Skikkelse end den, hvori de nu fremtraadte i Forslaget. Det er ganske sandt, at, som Forslaget nu er affattet, vil det føre til, at der bliver 3 Diligenceforbindelser for Fremtiden mellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing, istedetfor 2, og da vi samtidig have indført en Postdampskibsart mellem Masnedshund og Stubbejøbing, vil der blive 4 à 5 Forbindelser til Stubbejøbing daglig. Det er ganske sikkert, at det er et usforholdsmæssigt Antal af Forbindelser. Forslaget kunde egentlig være gaaet ud paa, at den ene af Diligenceforbindelserne, som nu ere imellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing, for Fremtiden skulde sættes i Forbindelse med Loget Syd fra, fra Nykjøbing, istedetfor med Loget Nord fra, fra Drejhoved; da vilde der ligesom hidtil være kommen to Diligenceforbindelser mellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing, og Passagererne Nord fra vilde have Forbindelse med Dampskibet til Stubbejøbing, hvilken den allerførste Del af Aaret utvivlsomt vil blive foretrukken fremfor Forbindelsen over Nørre-Åslev, eftersom man ogsaa skal benytte Dampskibet for at komme fra Masnedshund til Drejhoved, og ingenkunde i den ugunstigste Mærstid slipper derfor. Jeg skal tillade mig at spørge den ærede Minister, om han ikke, som den ærede Formand for Finantsudvalget mener, skulde anse sig berettiget til at anvende endel af de til andre Diligenceforbindelser bevilligede Beløb til at sætte en Diligence igang mellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing eller maaske bedre end dette — thi det er tvivlsomt, om Ministeren egentlig vil være berettiget dertil — om Ministeren vil anse sig berettiget til, naar dette Forslag forkastes, at sætte den ene af de nuværende Diligencer mellem Nørre-Åslev og Stubbejøbing i Forbindelse med Loget Syd fra, fra Nykjøbing, istedetfor med Loget Nord fra? Derfor, den ærede Minister anser sig berettiget dertil, og maatte give Løfte herom, vil jeg stemme imod dette Forslag, men i modsat Fald vil jeg, efter den Gang, Sagen har faaet, stemme for Forslaget. — Det ærede Thing vil have bemærket, at jeg befinder mig i Udvalgets Mindretal sammen med 5 Medlemmer af Udvalget, med hvem jeg ellers ikke pleier at samstemme, angaaende Forslaget under Nr. 91, som vedrører en Udvidelse af Lunderskov Station. Jeg skal med faa Ord betegne mine Bevæggrunde til at gaa ind paa dette Forslag. I Motiverne til Forslaget er der fra Ministeriets Side anført to Grunde for det. Den ene er Hensynet til det

Centralkvægmarked, som er bleven oprettet, og som anses for vigtigt paa Grund af den nye tydske Lødblov og de Forandringer, den har medført. Den anden Grund er Ønsket om at faae Lunderskov Station indrettet til en Station, hvorhen man kan føre Godsvoagne fra Vestbanen, og have et Depot af Godsvoagne, som derfra kunde rekvireres til Østbanen. Det Sidste er et Hensyn, som jeg fuldt vel kan anerkende, men det er et Hensyn, om hvilket det i fuldeste Maaal gjælder, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgrebs (Berg) yttede, at saadanne Forslag bør fremkomme ved Finantslovens Forelæggelse i Forbindelse med den samlede Plan for de Jernbanearbejder, man ønsker, vi skulde bevillige i den givne Samling. Det er et Formaal, som i og for sig kan være meget berettiget, og som jeg ogsaa antager, at vi under alle Omstændigheder maa komme til; men Forslaget kunde have været forelagt ifjor, for 2 eller 3 Aar siden, og det kan vedtages iaar eller næste Aar; der er ikke nogen Mærstid til at fremkomme med et saadant Forslag ved 3die Behandling. Jeg vilde derfor ikke, dersom dette skulde være den eneste Grund, have tiltraadt Forslaget; derimod har det førstnævnte Hensyn, nemlig Hensynet til Centralkvægmarkedet, for mig været det Afgjørende. Jeg ved, at de Grunde, som bevoage mig i Forøring med et andet æret Medlem til at foreslaa, at Skibsafgiften netop skulde ophæves iaar, var Erkendelsen af det Vigtige i at indrette vore hjemlige Forhold til at tage Konsekvensen af den tydske Lødblov. Det kan paa den ene Side være af Vigtighed for os at drage de Fordele til os, som Landet ellers kan gaa glip af, dersom vi ikke slynde os, — dette gjælder om Skibsafgiften — og det kan paa den anden Side være vigtigt at indrette os paa at afværge den Skade, som den tydske Lødblov kan og maa medføre for vore Omsetningsforhold med Tybssland — dette gjælder her; begge Dels maa man slynde sig med. Vi maa, efter min Mening i alt Fald, hurtigt muligt søge at drage de Fordele til os, som vi udsætte os for at miste, dersom vi tøve, og afværge den Skade, som useilbarlig kan indtræde, dersom vi ikke træffe de fornødne Foranstaltninger. Jeg ser nu til min Glæde, at den meget ærede Indenrigsminister har havt Die for den Side af Sagen, der vedkommer ham, medens den meget ærede Finantsminister og Konseilpræsident i mindre Grad har havt Die for den anden før nævnte Sag. Det dreier sig iøvrigt om langt ringere Beløb herved end ved det andet. Her dreier det sig om 90,000 Kr. eengang for Alle; ved det andet derier det sig om 6—700,000 Kr. om Aaret. Det maa gjøre dette Forslag, antager jeg, antageligere fra alle Sider, ikke blot her i Thinget — thi her var man jo i alt Hensentlig enig om Skibsafgiftens Ophævelse — men ogsaa andre Steder, end Forslaget om Skibsafgiften synes at